

Preek "HOMILIE – SACRAMENTSZONDAG 2009"

HOMILIE – SACRAMENTSZONDAG 2009

Dit weekend vieren wij sacramentszondag. Vanwege de kermis heeft bij ons de processie vorige week al plaats gevonden. Na de dankdienst vanwege de eerste communie zijn wij door de straten getrokken met ons Heer. Het is altijd weer een bijzondere ervaring. Het maakt letterlijk duidelijk, dat wij als parochie niet binnen dit kerkgebouw moeten blijven maar ook naar buiten moeten trekken. Het tweede Vaticaanse concilie heeft de kerk omschreven als Gods Volk onderweg door de tijd naar de voltooiing van de geschiedenis, wanneer de Heer deze wereld zal herscheppen in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, zoals het aan het einde van de bijbel te lezen valt. Daarbij wordt verwezen naar het joodse volk, dat ook eens door de woestijn trok op weg naar het beloofde land. Gedurende deze tijd beleefde het Joodse volk een woestijnbestaan. Klimatologisch een zwaar en uitputtend bestaan. Hitte, dorst, koude nachten. Vaak opstandig tegenover God en tegen Mozes. Zo vaak zich afvragend: "Waar trekken wij heen?" Wat zal de toekomst ons brengen? Waar is God erfahrbaar in dit woestijnbestaan?

Toch was dit volk niet alleen onderweg. Op de berg Sinai had het Volk van God de 10 geboden ontvangen. De Joden spreken van de 10 heilige woorden. Wat ieder met zijn hart al aanvoelt is hier op een rij gezet. Een soortnavigatiesysteem voor het morele leven. Het is als de goede raad, die ouders hun kinderen ook meegeven. Geen bemoeizucht, maar uitdrukking van liefde. Deze 10 heilige woorden waren door Mozes op twee stenen platen gebeiteld en in een grote kist, de Ark van het Verbond, werden deze megedragen. Zoals een vereniging achter zijn vlag aanloopt, zo trok het Joodse volk achter de Ark van het Verbond aan. Zij voelden zich Gods Volk, want Gods heilige Woorden bewaarden zij in hun midden.

Soortgelijk kan men onze processie ervaren. Niet meer een versierde kist in ons midden maar een monstrans met Ons Heer, het heilig Sacrament. Wij zijn Gods Volk rondom de heilige Eucharistie, het Brood van het eeuwig leven, dat Jezus de eerste keer ons heeft aangereikt op de avond voor Zijn lijden, toen Hij brood nam en brak en sprak: Dit is mijn Lichaam. En eraan toevoegde: "Blijft dit doen om Mij te gedenken." Terwijl wij door de straten trekken, brengen wij dank aan de Heer, die met ons door het leven wil trekken. Die zich als Voedsel aan ons geeft en Zijn liefde aan ons blijft schenken.

Op een dag als Sacramentszondag denken wij natuurlijk terug aan dat geladen moment op de avond voor Zijn lijden, maar wij gedenken nooit slechts dat ene moment, als wij eucharistie vieren. Het laatste avondmaal is geen momentopname. Ook als wij van een mens afscheid nemen, dan ervaren wij altijd heel intens al datgene, wat ons met deze mens verbindt. Heel het levensverhaal van deze mens komt ons spontaan in herinnering. Daarom klinken ons in de Eucharistieviering al die bijzondere woorden van de Heer in de oren. Wij denken terug aan de woorden van de Bergrede, zijn beginselprogram, waarin Hij de heilige Woorden die het Joodse Volk bij zich droeg, verder uitlegde en concreet maakte in het gebod van de liefde.

Verder komen ons weer de vele wondertekenen voor de geest: de vele genezingen, waarmee Hij de wanhopige mens weer aan het leven liet deelnemen. Wij zien weer, hoe Hij met mensen omging: met de tollenaar Zacheus, die Hij tot een ommekeer bracht. Wij vernemen zijn barmhartigheid tegenover de overspelige vrouw. Of ook zijn veeleisende boodschap aan de rijke jongeling: Verkoop je bezit en volg Mij." Wij zijn weer getuige van de wonderbare broodvermenigvuldiging, waarin Jezus ons aankondigt, dat Hij eens zichzelf zal geven. Niet als vergankelijk brood maar als Brood van eeuwig leven.

Zo laat Jezus ons niet gewoon een herinnering na, maar heel zijn leven, heel zijn boodschap, heel zijn liefde komt ons tegenwoordig en laat Hij ons na. Heel zijn concrete liefde voor de men-sen, zijn vergevingsgezindheid, zijn bemoedigend woord, ook zijn richtinggevend woorden komen ons tegemoet.

Ook wij hebben in de processie ons geloof beleden in Jezus, aanwezig in de heilige Eucharistie. Zo hebben wij kunnen tonen, dat wij samen deze parochie vormen en een onderdeel zijn van het grote Volk van God, dat onderweg is door het leven. Het leven wordt immers vaak omschreven als een reis, een tocht tot op dat bijzondere moment van aankomst, als wij de Heer tegemoet mogen treden en Hij tot ieder persoonlijk zegt: "Kom binnen in Mijn vreugde." Voor dat leven wil de Heer ons voedsel schenken, inspiratie, kracht. Zo heeft het joodse volk dat heel intens ervaren op zijn tocht door de woestijn naar het beloofde land. De Heer trekt met ons mee. Amen.